

Griffienr. :
Parketnr. : GE 66.21.931/98

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 24 FEBRUARI 2004

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **éénentwintigste kamer**, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. , burgerlijk
ingenieur, geboren , wonende te ,
2. , zonder beroep, geboren
wonende te ,

VERDACHT VAN :

De eerste en de tweede

- A. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben

Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12 april 1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen,

HOGER BEROEP

op 4 maart 2004 door de beschlaagden
op 4 maart 2004 door de tegen de beschlaagden

vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

door op het terrein, gelegen te _____, ten
kadaster gekend onder _____, in eigendom
toebehorende aan _____,
hoger vernoemd, een zwembad (L12m, B5m, Diep 1 tot
2,3m) en een terras van 560 m² te hebben aangelegd

te _____ in de periode van 01.01.1994 tot en met 24.03.1997

de feiten sub A thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, **146-9° lid**, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

Met de omstandigheid dat de eerste verdachte een persoon is die wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, namelijk aanleg van zwembaden.

- B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1, 66 (1°, 2°, **3°** en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grond-eigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

1. door op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A werken zoals omschreven in sub A te hebben uitgevoerd.

te op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 25.03.1997 tot 01.09.1998

2. en de sub A en B1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden,

te in de periode gaande van 02.09.1998 tot en met 30.04.2000

De feiten onder de tenlastelegging B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, **146-9° lid**, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

Met de omstandigheid dat de verdachte een persoon is die wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt, of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, namelijk aanleg van zwembaden.

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, **146-9° lid**, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu :

door de sub A en B1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben

te in de periode gaande van 01.05.2000 tot de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding zijnde 30 september 2003

met de omstandigheid, wat de eerste verdachte betreft, dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit (**in casu**) onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersonen optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk aanleg van zwembad

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van **30 december 2003**:

- de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door de heer
substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging,
voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester
;
- de beklaagde in haar
middelen van verdediging, voorgedragen door haarzelf, bijgestaan
door meester ; advocaat te

VOORAFGAANDELIJK

De rechtbank stelt vast dat :

- de dagvaarding dient verbeterd :
 - het postnummer van de woonplaats van beide beklaagden dient
gelezen als
 - tenlastelegging A
een terras van **56 m²** in plaats van **560 m²** te hebben aangelegd
- de dagvaarding dient aangevuld :

tenlastelegging B1:

te in de periode van **25 maart 1997** tot en met **1 september 1998**

STRAFRECHTELIJK

1.

Het exploit dagvaarding van 7 oktober 2003 werd overgeschreven te , hypotheekkantoor onder referte -

De strafvordering is ontvankelijk.

2.

Als gevolg van een anonieme klacht werd op de eigendom van de eerste en de tweede beklaagde, staande en gelegen te kadastraal perceel gelegen te

door de verbalisant vastgesteld dat in de tuin, links van de voorzijde van de woning, een niet overdekt en volledig afgewerkt zwembad met 12 meter lengte, 5 meter breedte en 1 meter tot 2,3 meter diepte en voorzien van een kleine springplank is gelegen. Het zwembad beschikt over een betonnen fundering en is binnenin afgewerkt met faillance-stenen. Rondom het zwembad is een stenen vloer voorzien met tegels van 45 x 45 centimeter; deze tegels vormen langs één zijde een ligterras.

Het perceel is volgens het gewestplan goedgekeurd bij koninklijk besluit van 14 september 1977 gelegen in een agrarisch landschappelijk waardevol gebied. De artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn van toepassing.

3.

De eerste beklaagde heeft verklaard dat hij het buitenzwembad heeft laten plaatsen in de loop van het jaar 1994. Deze werken hebben geduurd tot de zomer van het jaar 1998. Hij verklaarde verder dat de bouwplannen door hem werden getekend en hij instond voor het toezicht op de werken.

De bouwwerken werden uitgevoerd door -

met zetel te ,

waarvan hij ondertussen (nadat de bouwwerken reeds waren uitgevoerd) de afgevaardigde-bestuurder is geworden. Voorheen was hij in dit bedrijf tewerk gesteld onder het statuut van bediende.

Hij verklaarde verder hiervoor niet voorafgaandelijk een vergunning te hebben aangevraagd en niet te hebben geweten dat deze werken een bouwmisdrijf zouden uitmaken omdat het zwembad geen hinder uitmaakt voor derden.

4.

De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, hierin bijgetreden door het openbaar ministerie, vordert het herstel in de oorspronkelijke staat, dit is het uitbreken van het zwembad

en de naastliggende verharding (terras) en de verwijdering van alle afbraakmaterialen van het terrein.

Hij vordert verder de beide beklaagden een dwangsom te horen opleggen van 125 EUR per dag bij niet uitvoering binnen de gestelde termijn van het uit te spreken vonnis.

5.

Gevraagd naar zijn intenties verklaarde de eerste beklaagde op 7 augustus 2002 dat hij niet wenst te voldoen aan de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur omdat

de intentie heeft de zonevreemde woningen regulariseerbaar te maken via de ruimtelijke uitvoeringsplannen (stuk 19 en volgende strafdossier).

Wat betreft de betichtingen A, B en C:

6.

De eerste beklaagde betwist feit A niet.

Zijn uitleg, dat hij zich liet misleiden door de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar waarbij de aanleg van een zwembad van maximaal 75 m² bij een vergund woongebouw wordt ontheven van het advies van de stedenbouwkundige inspecteur (bladzijde 3, derde alinea van de conclusie van de beklaagden), is totaal ongeloofwaardig. Het besluit voornoemd dateert van lang nadat het feit A is gepleegd.

7.

De tweede beklaagde roept de verjaring in van het feit A voorhoudend dat zij pas op 31 maart 2003 voor het eerst werd verhoord.

Zij kan in deze stelling niet gevolgd worden. Als eigenares moet zij geacht worden op de hoogte te zijn van de vaststelling dd. 22 december 1998 van het bouw misdrijf. De gevolgen voor de verjaring van daden van onderzoek ten aanzien van één deelnemer aan het misdrijf, de eerste beklaagde, strekken zich uit tot de andere dader, de tweede beklaagde. De tweede beklaagde heeft in haar verklaring van 31 maart 2003 de eerder door haar echtgenoot afgelegde verklaring bevestigd.

8.

De dagvaarding dient verbeterd te worden voor de betichting B1 wat betreft de plaats en de geïncrimineerde periode en wel: te in de periode van 25 maart 1997 tot en met 1 september 1998"

9.

De beklaagden kunnen niet gevolgd worden waar zij in hun conclusie voorhouden geen werken meer te hebben uitgevoerd en voor B1 de ongegrondheid van de betichting opwerpen. Uit de verklaring van de eerste beklaagde afgelegd in tempore non suspecto blijkt dat de werken aan het zwembad beëindigd zijn in de zomer van 1998 (stuk 6 van het strafdossier).

10.

De eerste beklaagde en de tweede beklaagde verwijzen naar de toepassing van artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft om het verval van de strafvordering op te werpen.

Het verval van de strafvordering geldt niet voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdig gebruik niet gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

Onder ruimtelijk kwetsbaar gebied wordt volgens voormeld artikel 7 verstaan de groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuurreservaten, natuurontwikkelingsgebieden, parkgebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologische waarde of belang, agrarische gebieden met bijzondere waarden, grote eenheden natuur, grote eenheden natuur in ontwikkeling en de ermee vergelijkbare gebieden, aangewezen op plannen van aanleg, alsook de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden.

Het kwestieus perceel is niet gelegen in de door de decreetgever gedane limitatieve opsomming van de kwetsbare gebieden.

Uit de voorliggende strafinformatie en uit de behandeling van de zaak ter openbare terechtzitting van 30 december 2003 zijn geen gegevens te vinden die erop zouden kunnen wijzen dat de aanleg van het zwembad en terras een onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaakt voor de omwonenden.

Landschappelijk waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. Het door de eerste en tweede beklaagde geplaatste zwembad en terras is onmiddellijk gelegen bij hun woning, gelijk met het maaiveld en

volledig onttrokken aan het zicht vanop de straat of de omgeving, mede gelet op de aanwezigheid van struiken. Dit alles blijkt uit de foto gevoegd in het strafdossier en de door de beklaagden overgemaakte overtuigingsstukken.

De weerhouden inbreuk voldoet aan de uitzonderingsbepaling voorzien in artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 voormeld.

De feiten B2 en C zijn niet strafbaar gesteld.

11.

De feiten A, B1, B2 en C de eerste beklaagde en de tweede beklaagde ten laste gelegd, zijn naar eis van recht bewezen.

De feiten B2 en C zijn niet verder strafbaar gesteld.

Wat betreft de straffoemeting:

12.

De bewezen verklaarde feiten A en B1 in hoofde van de eerste beklaagde en de tweede beklaagde tonen aan dat de beklaagden de goede ruimtelijke ordening zoals vastgelegd door de bevoegde overheid ondergeschikt maken aan hun eigen belangen en verlangens.

De eerste beklaagde behoort wel zeer goed te weten dat voor het door hem aangelegde zwembad een vergunning is vereist vermits hij beroepshalve actief is in de sector. Zijn verweer en dat van de tweede beklaagde niet beter te hebben geweten is niet alleen niet ter zake dienend doch getuigt tevens van weinig ernst.

De beklaagden dienen in te zien dat zij zich niet boven de wet kunnen stellen.

De op te leggen sanctie dient van aard te zijn dit aan de beklaagden duidelijk te maken. Bovendien dient de geldboete voldoende hoog te zijn om de beklaagden af te schrikken zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

Bij de straffoemeting wordt eveneens rekening gehouden met het gunstig strafverleden van de eerste beklaagde die enkel politiestrafen heeft opgelopen en met het blanco strafverleden van de tweede beklaagde zodat voor ieder van hen een deel van de geldboete met uitstel kan verleend worden.

Herstellvordering:

13.

De herstellvordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 10 juli 2002 is in feite als in rechte gemotiveerd.

Het verweer van de eerste beklaagde en van de tweede beklaagde vermag geen afbreuk te doen aan de overwegingen die ten grondslag liggen van de herstellvordering.

De herstellvordering, eveneens gevorderd door het openbaar ministerie, dient integraal ingewilligd te worden, inbegrepen de verbeurte van de gevorderde dwangsom.

* * * * *

Geen retroactiviteit van de strengere strafwet : art. 2, 2de lid S.W

De toepassing van de wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000) met ingang van 1 januari 2002 brengt een (marginale) verhoging van de geldboeten met zich mee. Aangezien de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten dateren van voor de inwerkingtreding van deze wet, mag de verhoging van de geldboeten niet op deze feiten toegepast worden.

Het bedrag van de geldboete, verplicht uit te drukken in EUR, dient dan ook berekend te worden door de verhoging van de door 40,3399 gedeelde geldboete zoals bepaald in het strafwetboek, met de opdecimen geldend op het ogenblik van de gepleegde feiten.

(dus dit is : geldboete in frank x 1990 opdecimes: 40,3399)

Het hierboven vermelde geldt niet:

- voor de op te leggen bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, zoals bepaald bij art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, gewijzigd bij art. 3 van de programmawet van 24 december 1993, deze bijdrage is immers geen straf (vaste rechtspraak van het Hof van Cassatie; zie o.m. Cass. 8.10.1996, Pas., ; Cass., 9.11.1994, J.T. , Cass. 30.6.1993, Pas.,)
- voor de vergoeding opgelegd in uitvoering van art. 71 van de wet van 28 juli 1992 en het KB van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het KB van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij KB van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001; ook deze vergoeding is geen straf (Cass. 9.11.1994, JT)

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 34, 35, 36, 37, 38, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935;

art. 162, 182, 184, 185, §1 189, 190, 194 van het Wetboek van Strafvordering;

art. 3, 38, 40, 41, 50, 65, 66, 100 van het Strafwetboek;

art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 28 en 29 Wet 1 augustus 1985; art. 58 K.B. 18 december 1986;

art. 162 Wet 26 juni 1992; art. 48 Wet 20 juli 1991; K.B. 29 juli 1992; K.B. 23 december 1993; Programmawet 24 december 1993;

art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);

art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);

alsmede de wetsartikelen aangehaald in de dagvaarding.

DE RECHTBANK, recht doende op tegenspraak,

Stelt vast dat de tenlasteleggingen B2 en C, zoals omschreven in de dagvaarding, niet verder strafbaar zijn gesteld.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A en B1 – zoals verbeterd - SAMEN tot een **GELDBOETE van VIERENTWINTIGDUIZEND ZEVENHONDERD NEGENTIG (24.790,00) EUR** (5000 frank verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes: 40,3399).

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

De tegen de beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven en de veroordeelde heeft nog geen veroordeling tot een criminele of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen.

Ter zake zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor hij werd gestraft niet meer zal schuldig maken.

Gelet op de artikelen 8 en 14/1 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964 en art. 7 Wet 9.01.1991, zoals gewijzigd door de Wet van 10 februari 1994 en het uitvoeringsbesluit van 6 oktober 1994, zoals gewijzigd door de Wet van 22 maart 1999 (B.S. 1 april 2000) en zoals gewijzigd door art. 13 van de Wet van 17 april 2002 (B.S. 7 mei 2002) beveelt de rechtbank dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft de uitgesproken GELDBOETE van VIERENTWINTIGDUIZEND ZEVENHONDERD NEGENTIG (24.790,00) EUR (5000 frank verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes: 40,3399) voor wat betreft de helft, zijnde TWAALFDUIZEND DRIEHONDERD VIJFENNEGENTIG (12.395,00) EUR (2500 frank verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes: 40,3399 of een maand en vijftien dagen zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Stelt vast dat de tenlasteleggingen B2 en C, zoals omschreven in de dagvaarding, niet verder strafbaar zijn gesteld.

Veroordeelt de beklaagde voor
de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A en B1 –
zoals verbeterd - SAMEN tot een **GELDBOETE van VIERDUIZEND
NEGENHONDERD ZEVENENVIJFTIG komma ZEVENENTACHTIG
(4957,87) EUR (=1000 frank verhoogd met duizend negenhonderd
negentig decimes: 40,3399).**

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

* * * * *

De tegen de beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven en de veroordeelde heeft nog geen veroordeling tot een criminele of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen.

Ter zake zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor zij werd gestraft niet meer zal schuldig maken.

Gelet op de artikelen 8 en 14/1 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964 en art. 7 Wet 9.01.1991, zoals gewijzigd door de Wet van 10 februari 1994 en het uitvoeringsbesluit van 6 oktober 1994, zoals gewijzigd door de Wet van 22 maart 1999 (B.S. 1 april 2000) en zoals gewijzigd door art. 13 van de Wet van 17 april 2002 (B.S. 7 mei 2002) beveelt de rechtbank dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft de uitgesproken GELDBOETE VAN VIERDUIZEND NEGENHONDERD ZEVENENVIJFTIG komma ZEVENENTACHTIG (4957,87) EUR (1000 frank verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes: 40,3399) voor wat betreft de helft, zijnde TWEE DUIZEND VIERHONDERD ACHTENZEVENTIG komma VIERENNEGENTIG (2.478,94) EUR (500 frank verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes: 40,3399) of een maand en vijftien dagen zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

* * * * *

Zegt dat de beklaagden
verplicht zijn **ELK** een bedrag van **TIEN EUR**, verhoogd met 40 decimes, aldus **TELKENS** gebracht op **VIJFTIG EUR**, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklaagde tot zijn eigen specifieke kosten, zijnde vonnisafschriften, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 12,00 EUR

Veroordeelt de beklaagde solidair tot de kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 84,64 EUR. Stelt vast dat deze kosten ondeelbaar veroorzaakt werden door de bewezen verklaarde betichtingen.

Legt de beklaagden

ELK tevens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EUR** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

HERSTELVORDERING

Beveelt het herstel van het perceel gelegen te kadastraal gekend onder de

in de oorspronkelijke toestand door het uitbreken van het zwembad en naastliggende verharding (terras) en de verwijdering van alle afbraakmaterialen van het terrein en dit binnen de termijn van drie maanden vanaf datum van het in kracht van gewijsde gaan van het vonnis;

Verklaart verbeurt de dwangsom van 125 EUR per begonnen dag dat niet is voldaan aan de volledige uitvoering van de herstellvordering en zegt dat de verbeurde som toekomt aan het openbaar ministerie en aan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur.

Verstaat dat de toegestane termijn voor de uitvoering van de herstellvordering geen termijn is in de zin van art. 1385bis Gerechtelijk Wetboek.

* * * * *

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **VIERENTWINTIG FEBRUARI TWEEDUIZEND EN VIER**

Aanwezig :

, alleenrechtsprekend rechter,
, Substituut-Procureur des Konings;
, adjunct-griffier.